Тежко, мъдрено, изпитай силу,
Гнилъ якиръ гърди
Но за нещо не сваленъ биле
стърмини — гробни бъдни
Днесь нам урнът — обетий
Край на грешният вовки
О, гробовищът обя

да напусне естественото си българско поддаиство, ни пускали
некои да ни приемат за турски поддаиници и нечочни
турецки търсители. Тука нъкъв въпросъ за турецкото
и поддаиството, но за него вно по сетнъ, а сега нъкъв тъкъ първо
едно равнение, да положимъ че нъкои могатъ да бъдат
тъкъвъ равнение, едно равнение да каждо нъкъв
кого сами законодателътъ исповъдва не знае въпрос и
точно това кого нъкои да законоположи, може ли, въпрос,
да последува ли законъ върху Канто да ся издава съдеб-
ни присъди ли върху кого може да ся изпълняватъ?
Това "доколко зная" е самопризнание че не знаемо на
присъдите равнения заседнли такъвъ сериозенъ въпросъ
и законополагатъ произволно.

+ Г. главн. секретарь предложи че трябало да забра-
нятъ въ България, кого ще напусне естественото си поддаи-
ство и го турятъ като една причина за Непостъпление на
единъ законъ, споредъ кого нъкои да ни отнуждо отправятъ
тия забрани ни не е взетъ въ вниманіе че сами въ
България такъвъ закони имаме и немогре да имаме, защо
то има единъ висшій законъ, създаденъ отъ Европейски
дрсотаи, законъ основенъ, на който почива самото сдруже-
ствование на Княжеството и споредъ кого турскитъ поддаиници
чуждестранцитъ подлежатъ въ нъкои
Княжество по българско поддаиници, а България отъ Кня-
жество щомъ влизатъ въ турско, тъкъ въ пр. румелия
ли турски поддаиници, тъкмо по самото естествено
положение не работятъ тъ отъ немогрятъ и нъмаатъ пра-
вда да заявяватъ въ Княжество България и да пра-
извикватъ едно въпросно равнение по сдруже-
ствованието на българското княжество. Ако дръзнатъ
нъкои отъ България и да искатъ въ турска подданство
да некатъ да ся удостоятъ тогазъ безпрепятствено
трябвало да направятъ такъвъ нъщо, но и тъкъ сами
България, а тогазъ дойдатъ въ пр. румелия да ся
удостоятъ, немогрятъ нъмаатъ нужда. — Това мое
Крило мне, непременно ли е по теорията на г. гл.
секретарь, и не трябвало ли такъвъ едно некакво ста-
ново по положение за сношенията между турско и
бълг. Княжество, но то е такъвъ и не ставъ отъ крило
за това, защото не ставъ създаденъ отъ това положение,
създаденъ ся по обоюдно съгласие и затова такъвъ
нъщо отъ вънъ и невлизащо нъкого държавата отъ
него нъма ся мърятъ по друго положение споредъ среди
него и предписанието на г. главенъ секретарь.

Напразно убо господинъ нъкои да закополагатъ нъ-
кои несъществующе на условия не приложими на положе-
нието което сжществува между турция и васалното ѝ кня-
жество България. Отъ тъкъвъ и да ставъ бъдъ трябвало
днесь България васалъ отъ турция, но да е независимъ за-
ради нъкакъвъ нъкои г. гл. секретарь вътъкни ли нъкои, нъкои
немогре дали да турятъ на нъкого ръкописание.

/.